

Metoda J. McDowella: Tabeli księgi.

Po co potrzebna jest ta metoda ?

Można się spotkać z niepowodzeniem jeśli nie ma się żadnego planu ani metody do osiągnięcia celu. Jest wiele niebezpieczeństw przy studiowaniu Pisma Świętego bez metod. Między innymi, niewłaściwego zrozumienia tekstu, ponieważ nie dokonano dokładnej obserwacji tego, o czym się mówi. Grozi także niebezpieczeństwo błędnego zrozumienia z powodu posiadania niewystarczających informacji odnośnie studiowanego problemu. Te niebezpieczeństwa powstają w wyniku nie brania pod uwagę wyjaśnień z innych tekstów Pisma.

To niewłaściwe zrozumienie może być także spowodowane wyrwaniem tekstu z kontekstu. Są to tylko niektóre niebezpieczeństwa w pracy z tekstem.¹

Tabela księgi

W sytuacjach gdy potrzebujesz znaleźć odpowiednie teksty z Pisma Świętego do konkretnego tematu, to ta metoda będzie bardzo przydatna. Pomaga ona by pamiętać, co się znajduje w danym rozdziale Pisma Świętego, dlatego, że przez studium tego rozdziału można zapamiętać jego treść bez zbędnego wysiłku.

- a) – korzystając z tabeli księgi będziesz mógł ogarnąć całą księgę jednym spojrzeniem.
- b) – metoda ta ukazuje główny temat danej księgi.
- c) – wypisujemy konkretne teksty i wersety, ale nie wiemy, gdzie je przypasować, bo nie wiemy, co z nimi zrobić, potrafimy jedynie wypisać. Można powiedzieć, że tabela jest lasem, w którym umieszcza się indywidualne drzewa czyli wersety.
- d) – tabela pozwala by łatwiej zapamiętać treść księgi i jej nauczać.

Pismo Święte jest słowem Boga, dlatego powinno się zawsze rozpoczynać swoje studium od modlitwy prosząc Boga o Jego łaskę.

Czytać

Po modlitwie następuje czytanie Słowa Bożego, jeden raz, drugi, trzeci, a nawet czwarty raz. Nic nie zastąpi czytania i niema lepszego sposobu zaznajomienia się z księgą, jak przeczytanie jej przynajmniej 4 razy.²

Podobnie pisze *Długosz*, mówi, że księgę trzeba czytać kilka razy biorąc pod uwagę treść i strukturę księgi.³

¹ J. McDowell, „Przewodnik Biblijny”, Kraków 1990 s. 17.

² Tamże, s. 25-27.

³ A. Długosz, „Jak przygotować i oceniać katechezę, Częstochowa 1997 s.95

Za pierwszym razem czytania, trzeba szukać celu. Np. „Te (rzeczy) zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem” (J 20, 31a). A więc celem Ewangelii Jana jest „Abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem”.

Za drugim razem czytania, trzeba szukać powtarzających się zwrotów. Np. z Ewangelii Mateusza: „Gdy Jezus dokończył tych mów”, w Księdze Rodzaju: „Oto są pokolenia...” Szukanie powtarzających się zwrotów pomaga zrozumieć rozwój realizacji celu księgi. Podziały w księgach mogą być chronologiczne i też geograficzne.

Następnie dzielimy te części na jeszcze mniejsze jednostki. Zajmiemy się uporządkowaniem wg. Miejsc i osób to ułatwia zrozumienie. Wszystkie księgi w Piśmie Świętym posiadają strukturę opartą o jeden z pięciu poniższych elementów:

1. **Osoby** (1 i 2 Księga Samuela, 1 i 2 Księga Królewska, Księga Rodzaju 12-50).
2. **Miejsca** (Dzieje Apostolskie, Księga Jozuego).
3. **Wydarzenia** (Ewangelie, Księga Rodzaju 1-11)
4. **Idee** (List do Rzymian, Księga przysłów).
5. **Czas** (Ewangelia Łukasza, Apokalipsa).

Tych elementów należy szukać, gdy czyta się jakąś księgę.⁴

Długosz również wspomina o podziale sugerowanym różnymi kategoriami, np.: osobami, miejscem, wydarzeniami, ideami.⁵

Tytuły rozdziałów

Tabela księgi zawiera tytuły wszystkich rozdziałów. Nadanie tytułu rozdziałowi polega na znalezieniu określenia, które najlepiej opisuje paragrafy w tym rozdziale i łączy je z jego tematem. Nie jest to proste, by zrobić to tak jak trzeba, wymaga to ćwiczenia, ale z każdym razem, co raz lepiej.

Taż należy pamiętać, że podział Pisma Świętego na rozdziały jak i na paragrafy i wiersze nie jest natchniony. Tak więc w trakcie studium, gdy coraz lepiej poznaje się treść danego rozdziału, może pojawić się chęć włączyć niektóre wersety z jednego rozdziału do drugiego, albo nawet dokonać swojego własnego podziału na paragrafy. W rzeczywistości, na każdy rozdział można patrzeć jak na jeden ze sposobów podzielenia Pisma na fragmenty. I taki sposób patrzenia powinien pomagać w swobodniejszej zmianie podziału Pisma Świętego na rozdziały.

Do wykonania tabeli używa się kartkę papieru obróconą wzdłuż. Od ilości rozdziałów w księdze zależy liczba kolumn. Np. Ewangelia Jana posiada 21 rozdziałów, więc będzie 21 kolumna. Każda księga Pisma może być przedstawiona na dwóch stornach jednej kartki papieru.

⁴ J. McDowell, „Przewodnik Biblijny”, Kraków 1990 s. 27-28.

⁵ A. Długosz, „Jak przygotować i oceniać katechezę, Częstochowa 1997 s.95

Rozdziały	1	2	3	4	5	6	7
Tytuły rozdziałów							

Tytuły mogą odzwierciedlać znaczenie rozdziału (teologię), albo podstawową treść. Przez tabele księgi, w której tytuły rozdziałów będą odzwierciedlały ich treść, każdy z tytułów będzie przypominał treść danego rozdziału. Przy wykonaniu teologicznej tabeli księgi tytuły rozdziałów przypominały by ich teologię. Więc jakkolwiek nie był twój cel, tytuły rozdziałów przypominają go. Często na początek nadaje się rozdziałom tytuły opisujące ich treść, ponieważ dla dobrej obserwacji treści potrzebne odkrycie właściwego znaczenia. Np. możliwe tytuły 11 rozdziału Ewangelii Jana dla treści – „Wskrzeszenie Łazarza”, a dla znaczenia – „Władza Chrystusa nad śmiercią”.

Tytuł nie powinien być tak ogólny, aby mógł pasować do każdego innego rozdziału, ale krótki tak aby można było łatwo go zapamiętać.

Następny krok w poznawaniu treści księgi to **Tytuły fragmentów**

Tabela księgi. Ewangelia Jana

Rozdział I	Rozdział II	Rozdział III
Jezus Chrystus rozpoznany		
1 — 5 Rozpoznany jako Słowo		
6 — 8 Rozpoznany przez Jana		
9 — 13 Rozpoznany przez nas		
14 — 18 Rozpoznany w swojej chwale		
19 — 28 Rozpoznany przez przywódców religijnych		
29 — 34 Rozpoznany jako Baranek Boży		
35 — 42 Rozpoznany przez Andrzeja		
43 — 51 Rozpoznany przez Natanaela		

Wyszukujemy wewnątrz rozdziału fragmenty i nadajemy im tytuły, które wpisujemy w kolumny pod tytułami rozdziałów. Każdy rozdział dzieli się na kilka sekcji, ich ilość powinna być równa ilości fragmentów w tym rozdziale. Przydatne jest Pismo Święte, które dzieli rozdziały na fragmenty, można korzystać z każdego tłumaczenia, które bardziej odpowiada. W różnych tłumaczeniach może się różnić podział na fragmenty, nie jest to problem, podobnie stosując tę metodę możesz dokonać własnego podziału na fragmenty.⁶ Również o tym wspomina Długosz, iż można też poszczególne rozdziały podzielić na mniejsze fragmenty, lecz robić tak można jedynie po solidnym zapoznaniu się z księgą.⁷ W zależności od znajomości Pisma Świętego będą się różniły tytuły. Im mniej wiedzy na temat konkretnej księgi tym bardziej szczegółowy będzie tytuł i odwrotnie im więcej jest się obznajomionym z księgą tym bardziej tytuł będzie ogólny. A więc tytuł pierwszego rozdziału Ewangelii Jana brzmi: „Jezus Chrystus rozpoznany”. Dla kogoś, kto dopiero zaczyna studiować Biblię, zwłaszcza Ewangelię Jana,

⁶ J. McDowell, „Przewodnik Biblijny”, Kraków 1990 s. 28-32.

⁷ A. Długosz, „Jak przygotować i oceniać katechezę, Częstochowa 1997 s.95

mógłby to nie być dobry tytuł, ale nie jest to tak jak może się wydawać. Pierwszy fragment pierwszego rozdziału Ewangelii Jana obejmuje wiersze od 1 do 5. Temu fragmentowi można nadać tytuł: „Rozpoznany jako Słowo”. Dla wierszy 6-8 tytuł: „Rozpoznany w swojej chwale”. Dla wierszy 19-28 tytuł: „Rozpoznany przez przywódców religijnych”. Wierszom 29-34 tytuł: „Rozpoznany jako Baranek Boży”. Dla wierszy 35-42 tytuł brzmi: „Rozpoznany przez Andrzeja”. I w końcu dla wierszy 43-51 tytuł: „Rozpoznany przez Natanaela”. Wszystko to razem łączy się z tytułem rozdziału: „Jezus Chrystus rozpoznany”.

TABELA KSIĘGI Ewangelia Jana 1-6 Przykład						
Rozdziały	1	2	3	4	5	6
Tytuły rozdziałów	Jezus rozpoznany	Weselne wino i oczyszczenie świątyni	Powtórne narodzenie przez wiarę w Jezusa	Samarytańskie przebudzenie duchowe i syn dworzanina	Kontrowersja w sprawie łoża, sąd, śledztwo	5000 nakarmione i morze uciszone przez Chleb Życia
Tytuły fragmentów	1-5 Rozpoznany jako słowo 6-8 Rozpoznany przez Jana 9-13 Rozpoznany przez nas 14-18 Rozpoznany przez swoją chwałę 19-28 Rozpoznany przez przywódców 29-34 Rozpoznany jako Baranek Boży 35-42 Rozpoznany przez Andrzeja 43-51 Rozpoznany przez Natanaela	1-11 Wesele w Kanie 12 Do Kafarnaum 13-22 Oczyszczenie świątyni 23-25 Jezus zna ludzi	1-15 Powtórne narodzenie 16-21 przez uwierzenie 22-30 w Chrystusa 31-36 Chrystus, świadectwo z nieba	1-27 Jezus świadczy wobec kobiety 28-38 Pola gotowe do żniwa 39-42 Przebudzenie duchowe Samarytan 43-45 Prorok pozabawiony czci 46-54 Uzdrawienie syna dworzanina	1-9 Chodzenie z łożem 10-18 Jezus prześladowany 19-29 Cały sąd oddany Synowi 30-47 Świadectwo Jana; słowa Ojca odrzucone przez pychę	1-14 Nakarmienie 5 tys. 15-21 Uciszenie jeziora 22-40 Chleb życia 41-51 Spożywanie i życie 52-59 Żydzi szemrają 60-65 Uczniowie zakłopotani 66-71 Zapowiedź zdrady Judasza
Kluczowe wersety Kluczowe słowo	14 Namiot	11 Znak	3 Wierzyć	39 Świadectwo	24 Życie	35 Chleb

Gdy już dokona się tego wszystkiego, będzie można zapamiętać treść całego pierwszego rozdziału Ewangelii Jana. „Rozpoznany” jest tu kluczowym słowem, jest elementem tytułu, który przypomina podstawową treść każdego fragmentu. Każdy kto stosuje tę metodę powinien wpisywać tytuły, które będą pomocne dla niego. Im lepiej powiązemy tytuły fragmentów z tytułem rozdziału tym łatwiej zapamięta treść tego rozdziału.

Dobre jest też najpierw przestudiować każdy fragment i dopiero po tym nadawać tytuł rozdziałowi i następnie układać tytuły fragmentów. Też można najpierw wpisać tytuły fragmentów, a potem tytuł dla rozdziału. Oba sposoby są dobre, wybór jest zależny od tego jaki bardziej łatwiejszy i pomocny w indywidualnym przypadku.

Ważne by tytuły dla rozdziałów jak i dla fragmentów były krótkie, im mniej słów, tym lepiej. Np. tytuł trzeciego rozdziału Ewangelii Jana: „Powtórne narodziny przez uwierzenie w Chrystusa”. Pierwszy fragment mówi w nim o powtórny rodzeniu się. Człowiek na nowo rodzi się poprzez wiarę, trzecia część tego rozdziału wskazuje na konieczność uwierzenia w Jezusa Chrystusa. Gdy tytuł już nadany zarówno rozdziałom, jak i fragmentom, bardzo pomocne jest także zapisanie w tabeli księgi innych informacji.

Najpierw u dołu każdej pionowej kolumny trzeba wyznaczyć miejsca, na których wpisuje się kluczowe słowo i kluczowy wiersz tego rozdziału.

W nie wykorzystanym miejscu tabeli wpisuje się informacje dotyczące całej księgi, którą studiujesz: autora, datę powstania, miejsce, kluczowy werset, kluczowe słowo, tło historyczne i geograficzne. Też można dodać inne informacje wiążące się z tą księgą z podręcznika biblijnego, komentarzu, słownika czy Biblii przygotowanej do stosowania.

Podsumowanie

Najpierw należy położyć akcent na czytanie. Czym więcej raz przeczytana księga tym lepiej. Po tym następuje narysowanie tabeli, dokonujemy wyboru jakiejś księgi czy jej większego fragmentu, wpisuje się tytuły podsumowując treść każdego rozdziału i fragmentu. Ważne by tytuły rozdziałów i fragmentów były krótkie na ile się da.⁸

Opracowanie na podstawie J. McDowell „*Przewodnik biblijny*”, Kraków 1990

⁸ J. McDowell, „*Przewodnik Biblijny*”, Kraków 1990 s. 32-34.